

Документ за разглеждане в заседание

B8-0154/2016

27.1.2016

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявление на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност

внесено съгласно член 123, параграф 2 от Правилника за дейността

относно систематичното масово избиване на религиозните малцинства от страна на ИДИЛ
(2016/2529(RSP))

Чарлз Танък, Марк Демесмакер, Ришард Антони Легутко, Анна Елжбета Фотига, Ришард Чарнецки, Томаш Пьотър Поремба, Карол Карски, Арне Герике, Ангел Джамбазки, Марек Юрек, Рафаеле Фито, Петер ван Дален, Косма Зотовски, Зджислав Краснодембски, Ядвига Вишневска, Андрию Луър, Беатрикс фон Щорх, Збигнев Кужмюк, Кажимеж Михал Уяздовски, Тимъти Къркхоуп, Станислав Ожуг, Мирослав Пьотровски, Болеслав Г. Пеха, Чеслав Хоц, Бранислав Шкрипек, Яна Житнянска
от името на групата ECR

Резолюция на Европейския парламент относно систематичното масово избиване на религиозните малцинства от страна на ИДИЛ (2016/2529(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно Ирак и Сирия, относно ИДИЛ/ДАИШ и относно преследването на лица по религиозни причини;
- като взе предвид заключенията на Съвета от 16 март 2015 г. относно регионалната стратегия на ЕС за Сирия и Ирак, както и по отношение на заплахата от ИДИЛ/Даиш, от 20 октомври 2014 г. относно кризата в Сирия и Ирак, свързана с ИДИЛ/Даиш, от 30 август 2014 г. относно Ирак и Сирия, от 14 април 2014 г. и 12 октомври 2015 г. относно Сирия и от 15 август 2014 г. относно Ирак,
- като взе предвид Решение 2003/335/ПВР на Съвета от 8 май 2003 година за разследване и наказателно преследване на геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления;
- като взе предвид: Насоките на ЕС относно утвърждаването и защитата на свободата на религията и убежденията; Насоките на ЕС за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право; Насоките на ЕС относно насилието срещу жени и момичета и борбата с всички форми на дискриминация на жените; Насоките за политиката на ЕС към трети страни по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение или наказание; Насоките на ЕС относно децата и въоръжените конфликти; Насоките на ЕС за утвърждаването и защитата на правата на детето; и Насоките на ЕС в областта на правата на човека – Свобода на изразяване онлайн и офлайн,
- като взе предвид декларациите на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) относно Ирак и Сирия и заплахата, произтичаща от ИДИЛ/Даиш,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
- като взе предвид Международния пакт за гражданските и политическите права от 1966 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето от 1989 г. и Факултативния протокол относно участието на деца във въоръжен конфликт от 2000 г.,
- като взе предвид Декларацията на ООН от 1981 г. за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения,
- като взе предвид Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на

- жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание от 1984 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН от 9 декември 1948 г. за предотвратяване и наказване на престъплението геноцид,
 - като взе предвид Римския статут на Международния наказателен съд, по-специално членове 5 – 8 от него,
 - като взе предвид аналитичната рамка на Службата на специалния съветник на ООН по въпросите на предотвратяването на геноцид (OSAPG),
 - като взе предвид доклада на Службата на върховния комисар на ООН по правата на човека относно положението с правата на човека в Ирак в контекста на злоупотребите, извършени от така наречената „Ислямска държава в Ирак и Леванта“ и от свързани с нея групи, от 27 март 2015 г., в частност на параграф 16 относно „Нарушенията, извършени от ИДИЛ“, Нападения срещу религиозни и етнически групи,
 - като взе предвид изявлението на върховния комисар на ООН за правата на човека Нави Пилай от 25 август 2014 г. относно „иракските граждани, подложени на „ужасяващо“ широко разпространено и системно преследване“,
 - като взе предвид неотдашните резолюции на Съвета за сигурност на ООН относно Ирак и Сирия, и по-специално резолюция 2249 (2015), осъждаща неотдашните терористични нападения от страна на ИДИЛ,
 - като взе предвид Резолюция S-22/1, приета от Съвета по правата на човека към ООН относно положението с правата на човека в Ирак в контекста на злоупотребите, извършени от така наречената „Ислямска държава в Ирак и Леванта и от свързани с нея групи“, от 3 септември 2014 г.,
 - като взе предвид изявлението от 13 октомври 2015 г. на специалния съветник на генералния секретар на ООН за предотвратяване на геноцид и специалния съветник на генералния секретар на ООН по отговорността за защита относно засилването на подбуждането към насилие в Сирия на религиозна основа,
 - като взе предвид доклада на върховния комисар на ООН по правата на човека относно „Техническо съдействие в помощ на насърчаването и защитата на правата на човека в Ирак“ от 27 юли 2015 г., и по-специално параграф 18 от него,
 - като взе предвид доклада на независимата международна анкетна комисия относно Сирийската арабска република, представен в Съвета по правата на човека на 13 август 2015 г., по-специално точки 165 – 173 от него,
 - като взе предвид член 123, параграф 2 от своя правилник,
- A. като има предвид, че Римският статут на Международния наказателен съд, подписан и ратифициран от всички държави – членки на ЕС, потвърждава, че най-тежките престъпления, пораждащи най-голямо безпокойство за международната общност като цяло, включително по-специално геноцидът, престъпленията срещу човечеството и военните престъпления не бива да остават ненаказани и че

тяхното ефективно наказателно преследване трябва да се гарантира чрез предприемане на мерки на национално равнище и чрез засилване на международното сътрудничество;

- Б. като има предвид, че международната правна дефиниция на геноцид, в съответствие с член II от Конвенцията на ООН от 1948 г. за преследване и наказване на престъплението геноцид, включва следния текст: „всяко от следните действия, извършени с намерение да бъде унищожена изцяло или отчасти една национална, етническа, расова или религиозна група като такава: а) убиване на членове на групата; б) причиняване на тежки телесни или душевни повреди на членове на групата; в) умишлено налагане на групата на условия на живот, целящи нейното пълно или частично физическо унищожение; г) налагане на мерки за предотвратяване на ражданията в групата; и д) насилствено предаване на деца от групата на друга група“; като има предвид, че член III от горепосочената конвенция счита за наказуем не само геноцида, но и заговора за извършване на геноцид, пряко и прякото и публичното подстрекателство за извършване на геноцид и съучастието в геноцид“;
- В. като има предвид, че няколко доклада на ООН сочат, че в териториите под контрола на ИДИЛ/Даиш са извършени военни престъпления, престъпления срещу човечеството и евентуално геноцид срещу християни, язиди и други малцинства;
- Г. като има предвид например, че на 15 юли 2014 г. специалният представител на генералния секретар на ООН по въпросите на сексуалното насилие по време на конфликти Зайнеб Хава Бангура заяви, че в Ирак има сведения, че етнически и религиозни малцинства са обект на физическо насилие, включително сексуално насилие; като има предвид, че специалният представител на ООН заяви на 3 август 2015 г., първата годишнина от трагедията от Синджен, че: „В следващите дни наред с извършването на ужасяващи убийства ИДИЛ издири и залови стотици жени и момичета от етнически и религиозни малцинства, като въведе на модел на сексуално насилие, заробване, отвличане и трафик на хора, който продължава да съществува и до днес. (...) Тези ужасяващи престъпления, свързани със сексуално насилие в ситуации на конфликт, които може да представляват военни престъпления, престъпления срещу човечеството и/или актове на геноцид, няма да бъдат забравени“;
- Д. като има предвид, че на 13 август 2014 г. специалният представител на генералния секретар на ООН по въпросите на сексуалното насилие по време на конфликти Зайнеб Хава Бангура и специалният представител на генералния секретар на ООН за Ирак Николай Младенов направиха съвместно изявление, в което се потвърждава, че около 1 500 християнски и язидски жени са били отвлечени от ИДИЛ и впоследствие подложени на сексуално робство; като има предвид, че в това изявление и двамата специалните представители признават „явната заплаха за жени и деца и варварските деяния, извършвани от „Ислямска държава в Ирак и Леванта“ спрямо малцинствата в областите под неин контрол“;
- Е. като има предвид, че специалният съветник на генералния секретар на ООН по въпросите на предотвратяването на геноцид и специалният съветник на

генералния секретар на ООН по отговорността за защита обявиха на 12 август 2014 г. относно положението в Ирак, че получените сведения относно деяния, извършени от „Ислямска държава“, може да се считат за признак за опасност от геноцид;

- Ж. като има предвид, че в доклада на Комитета на ООН по правата на човека от 13 март 2015 г., изготвен по искане на правителството на Ирак, се заявява, че етническите и религиозните групи, срещу които са насочени нападенията от страна на ИДИЛ, са язидски, християнски, туркменски, сабейско-мандейски, какайски, кюрдски и шиитски и че има основания да се счита, че някои от инцидентите [в Ирак в периода 2014 г. – 2015 г.] могат да представляват геноцид;
- З. като има предвид, че в Доклада за защитата на гражданите лица в хода на въоръжения конфликт в Ирак (1 май – 31 октомври 2015 г.) относно положението в Ирак, публикуван на 19 януари 2016 г. от Службата на върховния комисар на ООН за правата на човека и от Мисията на ООН за подпомагане на Ирак – Служба за правата на човека, се заявява: „Насилието, на което е подложено гражданното население в Ирак, продължава да бъде потресаващо. Т.нар. „Ислямска държава в Ирак и Леванта“ (ИДИЛ) продължава да упражнява систематично и широко разпространено насилие и да нарушава международното право в областта на правата на човека и хуманитарното право. Тези деяния може да представляват в някои случаи военни престъпления, престъпления срещу човечеството и евентуално геноцид“;
- И. като има предвид, че докладът на Службата на върховния комисар на ООН по правата на човека относно положението с правата на човека в Ирак в контекста на злоупотребите, извършени от така наречената „Ислямска държава в Ирак и Леванта“ и от свързани с нея групи, от 27 март 2015 г., посочва в параграф 16 относно „Нарушенията, извършени от ИДИЛ. Нападения срещу религиозни и етнически групи“, че някои от „актовете на насилие, насочени срещу граждански лица поради тяхната принадлежност или субективното усещане за принадлежност към етническа или религиозна група (...) в светлината на събраната информация като цяло (...) може да представлява геноцид.“;
- Й. като има предвид, че съгласно доклада относно защитата на граждански лица при въоръжен конфликт в Ирак (11 декември 2014 г. – 30 април 2015 г.) на мисията на ООН за подпомагане за Ирак „ИДИЛ продължава да извършва систематични и широкомащабни нарушения на международното право в областта на правата на човека и международното хуманитарно право. В някои случаи тези деяния може да представляват военни престъпления, престъпления срещу човечеството и евентуално геноцид“;
- К. като има предвид, че докладът на върховния комисар на ООН по правата на човека относно „Техническо съдействие в помощ на насърчаването и защитата на правата на човека в Ирак“ от 27 юли 2015 г. посочва в параграф 18, че „Мисията на ООН за съдействие в Ирак UNAMI/СВКПЧ продължава да получава много правдоподобни сведения за тежки нарушения и злоупотреби с правата на човека и тежки нарушения на международното хуманитарно право, които ИДИЛ извършва срещу граждански граждани и които са очевидно широко разпространени или

систематични. В някои случаи тези деяния може да представляват военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид“;

- Л. като има предвид, че докладът на специалния докладчик на ООН за насърчаване и защита на правата на човека и основните свободи в борбата с тероризма от 16 юни 2015 г. посочва в параграф 11, че „има доказателства, че ИДИЛ е извършила тежки нарушения на международното право, в това число геноцид, престъпления срещу човечеството, военни престъпления и тежки нарушения на правото в областта на правата на човека“;
- М. като има предвид, че геноцидът, престъпленията срещу човечеството и военните престъпления предизвикват тревога у всички държави членки, които са решени да си сътрудничат с оглед предотвратяването на тези престъпления и за слагането на край на безнаказаността за техните извършители, в съответствие с Обща позиция 2003/444/CFSP на Съвета от 16 юни 2003 г.;
- Н. като има предвид, че както беше признато от резолюция 2249 (2015) на Съвета за сигурност на ООН, насилствената екстремистка идеология на т.нар. „ИДИЛ/Даиш“, нейните терористични актове, нейните непрестанни, груби и повсеместни нападения срещу цивилни лица, злоупотребите с правата на човека и нарушенията на международното хуманитарно право, включително тези на религиозна или етническа основа, унищожаването от нейна страна на културното наследство и трафикът на културни ценности представляват глобална и безпрецедентна заплаха за международния мир и сигурност;
- О. като има предвид, че особено голям брой християни са избягали от Ирак и Сирия и техните общности са намалели значително както в абсолютни, така и в относителни стойности; като има предвид, че по-специално в случая с Ирак тази емиграция започва още през 2003 г., много преди появата на ИДИЛ/Даиш; като има предвид, че е налице постоянен поток от християни, напускащи повечето други държави в Близкия изток, тъй като вече не виждат за себе си бъдеще там; като има предвид, че ако се запази настоящата тенденция, в големи области от Близкия Изток вече няма да има християнското присъствие и християнски общности, а култури, някои от които съществуват от 2 000 години, ще бъдат загубени завинаги;
- П. като има предвид, че напоследък се появиха сведения, сигнализиращи за влошаване на положението на религиозните малцинства в области, които са под контрола на кюрдите;
1. осъжда най-категорично т.нар. „ИДИЛ/Даиш“ и нейните нечувани нарушения на правата на човека и тежките нарушения на международното хуманитарно право, извършени като част от нейната кампания за създаване на „халифат“ и за унищожаване на всички несунитски мюсюлмани и всички следи от тяхната култура и история в областите под неин контрол и в по-широкия регион на Близкия изток;
 2. счита, че достатъчно доказателства са представени от страна на ООН и неговите органи, от няколко държави – членки на ООН, от организации за защита на правата на човека и за предоставяне на защита, както и от медиите, за да се стигне

до основателното заключение, че ИДИЛ/Даиш извършва и прави опит за извършване на военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид срещу християни (халдейци, асирийци и сирийски християни, мелхити, арменци), язиди, туркмени, шабаки, сабейско-мандейско, какайско население, кюрди, шиити, умерени сунити и невярващи;

3. счита, че тези, които подпомагат ИДИЛ/Даиш по всякакъв начин, включително чрез оказване на финансова, логистична или политическа подкрепа, чрез насърчаване на тази терористична организация и нейната идеология онлайн или офлайн, или чрез възпрепятстване на ефективната международна реакция, носят вина за оказване на съдействие за горепосочените престъпления;
4. отправя искане към ЕС и неговите държави членки, по-специално Франция и Обединеното кралство като постоянни членове на Съвета за сигурност на ООН, да изискат резолюция на Съвета за сигурност на ООН съгласно глава VII от Устава на ООН, да отнесат въпроса за положението в териториите под контрола на ИДИЛ/Даиш до МНС за разследване и наказателно преследване на военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид;
5. настоятелно призовава Сирия и Ирак да приемат компетентността на Международния наказателен съд;
6. настоятелно призовава всички държави – членки на ООН, да подобрят своите правни и съдебни системи, за да предотвратят присъединяването на своите граждани към ИДИЛ/Даиш и участието им в извършваните от нея престъпления; настоятелно призовава всички държави – членки на ООН, да преследват свои граждани, ако те вземат участие в тези престъпления;
7. признава, подкрепя и изисква зачитането от всички на неотменимото право на всички етнически и религиозни малцинства, на коренното население и други лица, живеещи в Ирак и Сирия, да продължат да живеят в техните исторически и традиционни родни страни в условия на достойнство, равенство и безопасност, както и да практикуват своята религия напълно свободно и без каквато и да е форма на принуда, насилие или дискриминация; счита, че с цел да се спрат страданията и масовото изселване на християните и други групи коренно население в региона, е наложителна ясна и недвусмислена позиция от страна на регионалните политически и религиозни водачи в подкрепа на тяхното оставане и на техните пълни и равни права като граждани на техните страни;
8. настоятелно призовава всички държави членки на ООН, и по-специално държавите – членки на ЕС, да удвоят усилията си за спасяване и защита на преследваните народи и тяхното наследство, докато те бъдат в състояние да се върнат у дома;
9. счита, че сигурни убежища за бежанците, които да се защитават от въоръжени сили с мандат на ООН, биха могли да бъдат част от отговора на огромното предизвикателство за предоставяне на временна закрила на милиони бежанци от конфликта в Сирия и Ирак;
10. осъжда и отхвърля всяко тълкуване на посланието на исляма с цел създаване на насилствена, жестока, тоталитарна, репресивна и експанзивна идеология, която

узаконява изстребването на християнски и други малцинства; настоятелно призовава Организацията за ислямско сътрудничество и нейните органи, Арабската лига, Съвета за сътрудничество на арабските държави от Персийския залив (Съвет за сътрудничество в Персийския залив), както и мюсюлманските лидери в световен мащаб да осъдят безрезервно жестокостите, извършвани от т.нар. „ИДИЛ/Даиш“ срещу християни, язиди и други местни религиозни малцинства, като ги нарекат с истинските им имена: „престъпления срещу човечеството“, „военни престъпления“ и „геноцид“;

11. счита, че постоянното заемане на територии от страна на терористични групи където и да било в света е абсолютно неприемливо и недопустимо и призовава ООН и НАТО да обмислят стратегии за противодействие на създаването на подобни структури от терористични организации като ИДИЛ/Даиш, „Боко Харам“ и талибаните;
12. призовава коалицията срещу ИДИЛ/Даиш да окаже конкретна и пряка подкрепа на всички малцинствени съюзи сред съществуващите си партньори с цел включване на малцинствата в сигурността, защитата и освобождаването на техните родни страни и предотвратяване на повторното изпадане в зависимост, безпомощност и подчинение; припомня, че мултиетническите и мултирелигиозните защитни сили на Демократичното самоуправление са сред най-ефективните сили в борбата срещу ИДИЛ/Даиш; призовава Турция да сложи край на своята враждебност към Демократичното самоуправление и неговите въоръжени сили, тъй като те не представляват заплаха за Турция
13. подчертава необходимостта язидските, туркменските и халдейските, сирийските и асирийските народи да играят засилена и активна политическа роля при определянето на политическото бъдеще на своите родни страни, както и при възстановяването и бъдещата сигурност на своите родни страни, особено Синджар, Тал Афар и Ниневииската равнина; призовава за активно участие на ЕСВД за намиране на политическо решение за възстановяване на единството и мира в Синджар; призовава за включване на организации на гражданското общество, като например Европейския сирийски съюз, както и на религиозни представители като посредници между малцинствата и кюрдското регионално правителство и правителството на Ирак;
14. изразява загриженост по повод на неотдавнашните сведения за дискриминация срещу малцинствата в областите, които са под контрола на кюрдите; призовава кюрдското регионално правителство в Ирак и кюрдските въоръжени сили в Сирия да продължат да предоставят убежище за тези, които бягат от войни и преследване; приветства инициативи като мултиетническото Демократично самоуправление в Северна Сирия и счита, че това е пример за сътрудничество и разрешаване на конфликти;
15. призовава ЕС и неговите държави членки да предприемат мерки с цел да се гарантира, че помощта се предоставя на най-уязвимите, и призовава Турция и кюрдското регионално правителство в Ирак незабавно да отворят границите си за Демократичното управление в Северна Сирия и да отменят ограниченията върху хуманитарната помощ, възстановяването, медиите, политическия обмен и обmena

между гражданските общества, тъй като Демократичното самоуправление дава подслон на все по-голям брой вътрешно разселени лица и неговата изолираност е в ущърб на малцинствата, които живеят в тези области;

16. призовава Комисията и ЕСВД да включат в предоставянето на помощ за вътрешно разселените лица организации за подпомагане на малцинствата със седалище в Сирия и Ирак; счита, че съществуват много добри примери, които заслужават подкрепа, като например „Сирийският кръст“ в Сирия и усилията, полагани под ръководството на халдейския католически архиепископ Башар Мати Варда;
17. подчертава, че ефективните мирни преговори относно бъдещето на Сирия може да бъдат успешни само ако се включат всички страни и призовава заместник-председателя/върховен представител да гарантира, че в мирните преговори ще бъде включена мултиетническа и мултирелигиозна делегация от Сирийския демократичен съвет;
18. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на специалния представител на ЕС за правата на човека, на правителствата и парламентите на държавите членки, на правителството и парламента на Сирия, на правителството и на Съвета на представителите на Ирак, на регионалното правителство на Кюрдистан, на институциите на Организацията за ислямско сътрудничество, на Съвета за сътрудничество на арабските държави от Персийския залив, на генералния секретар на ООН, на Общото събрание на ООН, на Съвета за сигурност на ООН и на Съвета на ООН по правата на човека.